

Fald fastsættes Bestemmelser for en eventuel senere Udnyttelse af de ved Reguleringen opnaaelige Fordele“.

§ 21. Saafremt der i § 20 vil blive indføjet et nyt Stykke i Lighed med det ovenfor anførte, vil det blive nødvendigt i § 21 at henvise til Stykket i § 20.

§ 40, Stk. 2, og § 41. Hedeselskabet finder Anledning til at gøre opmærksom paa, at Afsnittet om Vandingsanlæg er udformet med Henblik paa de ældre Vandingsmetoder, idet der formentlig ikke paaregnes en saadan Udvikling af Regnvanding ved Forslagets Udarbejdelse, at det maatte synes nødvendigt at tage Hensyn til ogsaa denne Form for Vanding. Regnvanding vil imidlertid efter Hedeselskabets Mening i den nærmeste Fremtid finde Anvendelse paa en Del Arealer og formentlig netop paa Arealer, der ikke støder umiddelbart op til Vandløbene, saaledes at Forslagets Retningslinier for Fordelingen, hvorefter Vandet fortrinnsvis tildeles de til Vandløbets Vedligeholdelse bidragspligtige Lodsejere, næppe kan betragtes som hensigtsmæssige. Afgørende for Fordelingen af den til Vanding disponible Vandmængde bør efter Hedeselskabets Mening være Arealernes Nytte af og Lodsejernes Interesse for Vandingen. De Uretfærdigheder i Fordelingen, som derved kan fremkomme, ved at nogle Lodsejere kommer før i Gang end andre, kan eventuelt formindskes ved at fastsætte Bestemmelser om Udnyttelsesgraden samt Tidsbegrænsningen af Udnyttelsen. Man kan derfor foreslaa følgende Udformning af henholdsvis § 40, Stk. 2, og § 41.

§ 40, Stk. 2. „Det Vand, som ved et Vandingsanlæg tages fra et Vandløb til Vanding af egnede Arealer, skal tildeles de interesserede Lodsejere efter Vandløbsrettens Skøn i Forhold til Arealernes Nytte af Vandingen“.

§ 41. „Ved Fastsættelsen af Reglerne for Udnyttelsen af den tildelte Vandmængde kan Vandløbsretten gøre Retten til Vanding afhængig af Udnyttelsen, ligesom den kan tidsbegrænse Udnyttelsen, saaledes at Sagen efter et nærmere fastsat Aaremaal kan genoptages for Vandløbsretten, hvorved maa iagttages, at der fastsættes en rimelig Afskrivningstid paa Anlægget“.

Endelig har Hedeselskabet i Forslaget til *Lov om Landvæsensretter* fundet Anledning til at bemærke:

Ved at henvise til § 18, Stk. 1, skal Hedeselskabet henlede Opmærksomheden paa, at den ved Lovforslaget foreslaaede Indkaldelse af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri i visse Tilfælde maa betegnes som upraktisk. Efter Lovforslagets Bestemmelse vil Ministeriet være at indkalde i saa godt som enhver Vandløbs sag, idet denne kun ganske undtagelsesvis vil dreje sig om et Indgreb, hvor Vandløbets naturlige Tilstand forbliver uberørt. I Praksis foregaar mindre Vandløbs sagers Behandling ofte ved, enten at de interesserede Lodsejere (som ofte kun 2 eller 3) enes med Vandsynet om at indkalde til Møde med ganske kort Varsel — hele Indvarslingen ordnes telefonisk — eller ogsaa ved, at der paa et privat Møde afsluttes et Forlig, hvilket Forlig underskrives i 2 Eksemplarer og tilstilles Vandsynsformanden til Indføjelse i Vandsynsprotokollen, idet det ene Eksemplar vedlægges denne, en Fremgangsmaade, der er godkendt af Ministeriet. Saafremt Ministeriet skal indkaldes, er Indkaldelsesfristen paa 1 Uge ikke for stor, men den Enkelthed i Behandlingen af mindre Vandløbs sager, som derved gaar tabt, er efter Hedeselskabets Mening et Tilbageskridt. Ved at gaa frem efter Bestemmelserne i § 27, Stk. 6, kan Lodsejerne ganske vist fortsat faa Forlig indført i Landvæsensretternes Protokoller, ligesom de kan omgaa Bestemmelserne i § 18, Stk. 1, men det synes dog noget bagvendt og uheldigt for Vandløbs sagers Behandling, at Sagerne eventuelt skal ordnes uden Landvæsensrettens Mellekomst for at slippe for den noget besværligere Fremgangsmaade efter Bestemmelserne i § 18, Stk. 1, naar Formaalet alligevel er at faa Aftalen gjort lovformelig ved en senere Indføjelse i Landvæsensrettens Protokol. Hedeselskabet skal derfor henstille, at Bestemmelserne omformes, saaledes at Ministeriets Indkaldelse indskrænkes til større, betydende Vandløbs sager, hvor man paa Forhaand maa vente Indgreb af væsentlig Karakter.

Niels Basse.